

decisions/show/89035028 [in Ukr.].

11. Zheltukha, M. Henderno-obumovlene nasylstvo shchodo zhinok: u chomu vidminnist [Gender-Based Violence Against Women: What's the Difference]? URL: <http://jur-fem.com.ua/genderno-zumovlene-nasylstvo-vs-nasylstvo-shchodo-zhinok-u-chomu-vidminnist/>. [in Ukr.].

12. Konstytutsiya Ukrainy vid 28 chervnia 1996 roku (zi zminamy i dopov.) [Constitution of Ukraine of June 28, 1996 (as amended)]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 1996. № 30. Art. 141. [in Ukr.].

13. Pro vnesennia zmin do Kodeksu Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia vchynennia domashnoho nasylstva ta nasylstva za oznakoiu stati [On Amendments to the Code of Ukraine on Administrative Offenses of Domestic Violence and Gender-Based Violence] : Zakon Ukrainy vid 01.07.2021. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2021. № 36. Art. 311. [in Ukr.].

ABSTRACT

Mykola Repan, Larysa Panchenko. The relationship between gender-based and domestic violence: the concept, characteristics and general review of legislation. The article provides an overview of Ukrainian and inter-national legislation, reveals gaps in the official interpretation of the concept of gender-based violence. It has been noted that gender-based violence is one of the most serious violations of human and civil rights.

Different approaches of scientists to the definition of these concepts are given. The latest changes in the legislation of Ukraine on strengthening legal liability for domestic violence and gender-based violence have been considered.

Measures of administrative and criminal liability for committing these acts and types of penalties have been clarified. It was found that domestic violence is a type of gender-based violence, not a separate type of violence.

It has been proposed to supplement Article 173⁵ of the Code of Administrative Offenses and to exclude gender-based violence into a separate article and assign a separate type of compliance to it.

The authors propose their own definition of the concept "Gender-based violence". This is socially dangerous behavior: both the action and inaction of a person or group of persons against members of the opposite sex, which manifests itself in causing physical, sexual, moral, mental and other suffering, or threatening to use them on the basis of gender affiliation that is socially harmful or dangerous consequences. Its main types include public (general) and family (family). The vast majority of women suffer from gender-based violence.

Keywords: *violence, domestic violence, gender, gender based violence.*

УДК 343.98

DOI: 10.31733/2078-3566-2022-1-318-323

Ірина ДЕМЧЕНКО®

ад'юнкнт

(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ВСТАНОВЛЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНТАКТУ В УМОВАХ ЕПІДЕМІЇ (ПАНДЕМІЇ)

У статті наголошено, що на комунікативному процесі ґрунтується більшість отримуваної в межах кримінального провадження інформації. Стверджено, що наявні позиції науковців збігаються у тому, що встановлення психологічного контакту є запорукою успішної спільної діяльності уповноваженої особи та відповідного учасника розслідування. Акцентовано, що на цьому етапі розвитку криміналістичної науки сформована консолідована позиція науковців та практиків щодо встановлення психологічного контакту під час досудового розслідування як постулату. Зосереджується увага на тому, що сприйняття стану захищеності в обстановці епідемії (пандемії) є пріоритетною умовою в емоційному налаштуванні учасників кримінального провадження.

Ключові слова: *слідчі (розшукові) дії, організація й підготовка, психологічний контакт, учасники розслідування, уповноважена особа.*

Постановка проблеми. Комунікативний процес, на якому ґрунтується більшість отримуваної в межах кримінального провадження інформації, великою мірою залежить

© І. Демченко, 2021

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-9887-9401>

k_kp@dduvs.in.ua

від вміння уповноваженої особи налагоджувати ефективне спілкування з учасниками розслідування. Наявні позиції науковців збігаються у тому, що встановлення психологічного контакту є запорукою успішної спільної діяльності слідчого та відповідного учасника розслідування.

Тож у судово-психологічній та криміналістичній літературі цілком обґрунтованим вважається твердження про те, що без психологічного контакту не можна обійтись у жодній слідчій дії, що пов'язана зі спілкуванням [1, с. 12].

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Численні дослідження, проведені вченими психологами та криміналістами, зокрема: Р. Белкінін, В. Васильєвим, О. Васильєвим, Ф. Глазірінін, Г. Доспуловим, А. Дуловим, Г. Зорінін, В. Коноваловою, М. Порубовим, М. Салтєвським, К. Чаплінським, В. Шепітьком та багатьма іншими зумовили формування консолідованої позиції щодо встановлення психологічного контакту під час досудового розслідування як постулату.

Словником української мови постулат визначається як незаперечна істина, що не потребує доведення [2]. Водночас без врахування таких умов, як епідемія (пандемія), встановлення психологічного контакту може бути ускладненим, а тому і результативність діяльності уповноважених осіб не матиме необхідного рівня ефективності. Підтвердження зазначеного знаходить, на нашу думку, своє закономірне відображення у даних статистичної звітності офісу Генерального прокурора України, згідно з якими за 2017 р. було зареєстровано 523 911 кримінальних правопорушень, у 2018 р. – 487 133; у 2019 р. – 444 130; у 2020 р. – 360 622; за 11 місяців 2021 р. – 322 392. Потребують уваги й кількість проваджень, за якими встановлено винуватців. Зокрема, у 2017 р. повідомлення про підозру було оголошено у 198 477 випадках, у 2018 р. – 191 856; у 2019 р. – 171 691; у 2020 р. – 167 098; за 11 місяців 2021 р. – 160 296 [3]. Тож можемо припустити, що на наведені нами статистичні дані, поміж інших чинників, великою мірою впливає вміння уповноважених осіб встановлювати психологічний контакт.

Метою цієї статті є висвітлення особливостей встановлення психологічного контакту в умовах епідемії (пандемії).

Виклад основного матеріалу. Аналізуючи низку робіт М. Порубова можемо акцентувати, що в одній з перших психологічний контакт вчений розглядав як систему взаємодії між особами під час спілкування, що заснована на довірі, за якої вони сприймають інформацію, яка виходить від кожного [4, с. 21–23]. Пізніше автор наголошував, що для встановлення психологічного контакту необхідне проведення низки тактичних прийомів, що визначаються процесом допиту, обставинами справи, наявністю доказів, а також особистістю винуватця [5, с. 73]. Зазначені позиції визначають, що психологічний контакт ґрунтується на взаємодії між учасниками розслідування загалом та слідчих (розшукових) дій вербального характеру зокрема.

Психологічний контакт А. Дулов визначає як цілеспрямовану, плановану діяльність зі створення умов, що забезпечують розвиток спілкування у потрібному напрямі й досягнення його цілей [6, с. 107]. Сприйняття (усвідомлення) стану захищеності в обстановці епідемії (пандемії) є, на нашу думку, пріоритетною умовою в емоційному налаштуванні учасників кримінального провадження. Недооцінювання з боку уповноважених осіб специфіки обстановки епідемії (пандемії) ускладнює (унеможлиблює) встановлення психологічного контакту, що негативно відображується на результатах проведення слідчих (розшукових) дій.

Заслуговує на увагу й виділення типових процесів, що відбуваються під час налагодження комунікації між особами. Наприклад, у психологічному плані розвиток контакту між людьми, як наголошує Ю. Чуфаровський, проходить три стадії:

1. Взаємне оцінювання, яке полягає у зовнішньому сприйнятті один одного та формуванні першого враження.

2. Взаємної зацікавленості у взаємодії, що має двосторонній характер, який необхідно підтримувати. Формування у співрозмовника інтересу до контакту здійснюється шляхом забезпечення зацікавленості об'єкта в особі співрозмовника та спілкуванні конкретно з ним.

3. Відокремлення під час подальшого розвитку контакту з об'єктом зацікавленості завершується встановленням довірчих відносин, тобто соціально-психологічним виокремленням людей у певну спільність «ми». Така спільність характеризується обміном важливими для співрозмовників думками, що розкривають глибинні сторони особистості на основі впевненості у партнері [7, с. 54–55]

Упущення з розгляду або приділення неналежної уваги розглядуваним складовим зумовлюватиме меншу ефективність емоційного налаштування. Кожен із вказаних періодів потребуватиме витрат ресурсів (часу, сил та засобів), кількість яких, великою мірою, залежить від зайнятої відповідним учасником позиції. Зокрема, сумлінна позиція зазвичай простежується у потерпілих, свідків наміри й зусилля яких спрямовані на з'ясування всіх обставин кримінального провадження. Емоційне налаштування, у визначеній обстановці, в уповноваженій особи, здебільшого, труднощів не викликає. Нейтральна позиція, переважно, характерна особам з неупередженим ставленням до сторін кримінального провадження. Встановлення психологічного контакту у цьому разі, великою мірою, зумовлене знаннями й навичками суб'єкта розслідування. Несумлінна позиція, переважно, притаманна таким учасникам, як наприклад підозрювані, потерпілі, зацікавлені у відповідних результатах свідки, які намагаються умисно або через свої помилки «обілити» винуватця або «очорнити» потерпілого тощо. Уповноважені особи за цієї позиції, порівняно з попередньо висвітленими, відчуватимуть більших труднощів встановлення психологічного контакту. Це зумовлюватиме необхідність більших витрат часу, сил та засобів, кількість яких залежить, зокрема, й від професійного рівня суб'єкта розслідування.

Встановлення контакту, як наголошує В. Плетенець, вимагає від слідчого знань психології, врахування індивідуально-психологічних особливостей допитуваного, типологічних якостей, психічного стану на момент допиту, що зумовлюють необхідність пошуку та індивідуального «підходу» слідчого до кожної особи [8, с. 213–214]. Під впливом наведених уповноваженою особою фактів учасники розслідування, які добросовісно помиляються, можуть змінити своє ставлення, що сприятиме процесу емоційного налаштування. Тож зайнята відповідним учасником позиція до кримінального правопорушення не має бути перешкодою у встановленні психологічного контакту. Перехід учасника провадження з несумлінної позиції на сумлінну варто розглядати як одну з ознак встановленого контакту.

Не меншої уваги потребує й позиція В. Висильєва, який розглядає психологічний контакт як стадію, під час якої визначаються загальні параметри бесіди: її темп, ритм, рівень напруженості, основні стани співбесідників та головні аргументи, якими вони будуть переконувати один одного у своїй правоті [9, с. 357]. Суб'єктам розслідування доцільно усвідомлювати, що висловлення аргументації власної правоти кожним учасником зумовлюватиме високу вірогідність як встановлення всіх обставин кримінального провадження, так і формування конфлікту. Конфлікт починається з того моменту, коли хоча б один із взаємодіючих суб'єктів усвідомлює відмінність своїх інтересів і принципів від інтересів та принципів іншого суб'єкта й починає односторонні дії зі згладжування цих відмінностей на свою користь (ще не розуміючи чітко, в чому вони полягають) [10]. У разі своєчасного виявлення конфлікту, ефективність управління ним, зокрема й засобами психологічного впливу, буде більшою, а його вирішення вимагатиме менших зусиль.

Варто наголосити, що завданнями психологічного впливу на особу є виховання і перевиховання; активізація психічної діяльності осіб, що дозволяє отримати правильні і повні відомості про факти; спростування свідчень, в яких навмисно спотворюються відомі допитуваним особам факти; створення психологічно плідного клімату під час проведення правоохоронних заходів [11].

Щодо цього певний інтерес становлять способи впливу на людей, запропоновані Дейлом Карнегі, серед яких виділяють такі: 1) виявляти щирий інтерес до інших людей; 2) більше усміхатись; 3) пам'ятати, що для людини звук її імені – найбільш солодкий і найбільш важливий звук людської мови; 4) бути добрим слухачем, заохочувати інших розповідати вам про себе; 5) ввести розмову в колі інтересів співрозмовника; 6) давати людям відчуття їх значущості і робити це щиро [12, с. 198]. Викладені В. Ю. Шепитько з посиланням на наведені Дейлом Карнегі способи впливу на учасників провадження мають використовуватися уповноваженими особами в їх емоційному налаштуванні на конструктивний діалог. Проте суб'єкти розслідування не мають переходити межу психологічного впливу, перетворюючи його на психічне насильство.

Не меншої уваги потребує й визначення часу проведення слідчих (розшукових) дій щодо моменту встановлення психологічного контакту. Тож ми вважаємо, що процесуальні дії мають здійснюватися одразу після налагодження контакту з відповідними учасниками. Відтермінування проведення слідчих (розшукових) дій може

бути використано протидіючою стороною у здійсненні тиску на відповідних учасників, що ускладнить (унеможливить) отримання повних та всебічних відомостей про обставини вчиненого кримінального правопорушення. Водночас за наявності умов відкритого, загостреного стану протистояння процесуальні дії з відповідним учасником доцільно відкласти до вирішення конфлікту та встановлення тих відносин, що дозволять ефективно провести слідчу (розшукову) дію.

Не меншого значення у плануванні проведення слідчих (розшукових) дій уповноважена особа має приділити й з'ясуванню, зумовлених умовами епідемії (пандемії), таких обставин: ступінь поінформованості про способи інфікування та засоби профілактики; застосовані щодо особи заходи тиску, у тому числі ті, що гуртуються на ризику інфікування інфекційною хворобою; наявність ризику інфікування під час участі в слідчих (розшукових) діях; зміст заходів та засобів, спрямованих на мінімізацію можливості інфікування під час проведення процесуальних дій; наявність в особі інфекційної хвороби; факт одужання після перенесеного захворювання; наявність відповідних щеплень (наприклад, SARS-CoV-2 – Covid-сертифікату про вакцинацію); відсутність інфекційного захворювання (наприклад, SARS-CoV-2 – наявність негативного ПЛР тесту). Нами наведений лише орієнтовний перелік обставин, що потребують з'ясування, який відповідно до кожного окремого випадку може бути розширений чи змінений. Проте наведена сукупність питань, на нашу думку, спрямовується на з'ясування: по-перше рівня забезпечення безпеки учасників розслідування; по-друге – ступеня готовності відповідного суб'єкта до участі в слідчих (розшукових) діях у розглядуваних умовах; по-третє – визначення можливості й доцільності проведення процесуальних дій.

Варто зазначити, що низка питань з наведеного нами переліку може бути використано й для встановлення психологічного контакту. Зокрема, проанкетовані суб'єкти розслідування наголосили, що в умовах пандемії Covid-19 встановленню психологічного контакту сприяє обговорення з учасниками слідчих (розшукових) дій таких питань: ступінь їх поінформованості про стан епідеміологічної ситуації в країні – 83 %; факт перенесеного захворювання особисто чи близьких (знайомих) – 79 %; перелік застосовуваних ними заходів та засобів забезпечення від інфікування – 73 %; рівень їх знань про способи інфікування – 61 %; наявність відповідних щеплень (наприклад, SARS-CoV-2 – Covid-сертифікату про вакцинацію) – 37 %; відсутність інфекційного захворювання (наприклад, SARS-CoV-2 – наявність негативного ПЛР тесту) – 11 %. Ми не виключаємо необхідності з'ясування й інших питань, пов'язаних з умовами епідемії (пандемії), перелік, послідовність, момент розгляду яких можуть як сприяти, так і ускладнювати встановлення психологічного контакту, що зумовлює потребу вираженого їх використання у кожному окремому випадку.

Не меншої уваги потребує й необхідність висвітлення з боку суб'єкта розслідування низки обставин, без чого налагодження емоційного контакту, на нашу думку, може бути ускладненим. Зокрема, в умовах епідемії (пандемії) *обов'язково* мають бути роз'яснені: зміст та значення використання технічних (інженерних) засобів забезпечення безпеки учасників слідчих (розшукових) дій від інфікування інфекційними хворобами; заходи організаційного характеру, спрямовані на отримання вагомої інформації про обставини кримінального правопорушення в умовах епідемії (пандемії) тощо. *У разі потреби* можуть роз'яснюватись: епідемічний стан у державі, відповідному регіоні; заходи й засоби, спрямовані на забезпечення від інфікування в побуті та під час проведення слідчих (розшукових) дій тощо.

Можуть висвітлюватися й інші заходи й засоби, застосовувані під час проведення слідчих (розшукових) дій в розглядуваних нами умовах. Цим забезпечуватиметься психологічне налаштування на участь в процесуальних діях; з'ясовуватиметься наявність та ступінь тиску на учасників; готовність їх брати участь у розслідуванні; зайнята позиція (сумлінна, не сумлінна); визначатиметься сформована ситуація та шляхи її вирішення, можливість проведення відповідних слідчих (розшукових) дій та прогнозування їх результатів. Упущення з розгляду зазначених та інших обставин, з досить високою вірогідністю, зумовлюватимуть настання негативних наслідків, зокрема: відмову під будь-яким приводом від участі; зрив вже розпочатої слідчої (розшукової) дії; зайняття не сумлінної позиції; формальне ставлення до її проведення; складність (неможливість) концентрації уваги на проведенні дії тощо. Наведене та інше ускладнюватиме (унеможливуватиме) отримання доказової інформації, що неодмінно відобразитиметься

на судовій перспективі кримінальних проваджень. Розглядуване дозволяє наголосити, що уповноважена особа, крім навичок організації й планування проведення окремих слідчих (розшукових) дій, повинна мати відомості щодо епідемічної ситуації в державі (відповідному регіоні, місцевості), ризиків інфікування, профілактики, вміти аргументовано доводити свою позицію та переконувати учасників, які стали жертвами маніпуляцій з боку відповідних суб'єктів, а також суспільних панічного характеру настроїв і т. ін.

Висновки. Отже, психологічний контакт під час організації й планування розслідування в умовах епідемії (пандемії) має бути встановлений як обов'язкова складова проведення слідчих (розшукових) дій із відповідними учасниками розслідування. Вагомою умовою встановлення контакту в обстановці ризику інфікування інфекційною хворобою є відчуття учасниками провадження відповідного рівня захищеності від ризику інфікування інфекційними хворобами. Зайнята відповідним учасником позиція до кримінального правопорушення не має бути перепорою у встановленні психологічного контакту. Перехід відповідним учасником з несумлінної позиції на сумлінну варто розглядати як одну з ознак налаштування на конструктивну взаємодію.

Подальші наші дослідження спрямовуватимуться на розробку особливостей проведення окремих слідчих (розшукових) дій в умовах епідемії (пандемії).

Список використаних джерел

1. Васильев А. Н. Тактика отдельных следственных действий. Москва : Юр. лит., 1981. 112 с.
2. Словник української мови. Академічний тлумачний словник (1970–1980). URL : <http://sum.in.ua/s/postulat>.
3. Єдиний звіт про кримінальні правопорушення України. URL://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2.
4. Порубов Н. И. Допрос : лекция. Минск : МВШ МВД СССР, 1968. 68 с.
5. Порубов Н.И. Научные основы допроса на предварительном следствии. 3-е изд., перераб. Минск: Высшая шк., 1978. 175 с.
6. Дулов А.В. Судебная психология : учеб. пособие. 2-е изд., испр. и доп. Минск : Вышш. шк., 1975. 464 с.
7. Чуфаровский Ю. В. Психология оперативно-розыскной деятельности. 2-е изд., доп. Москва : МЗ-Пресс, издат. Воробьев А. В., 2001. 208 с.
8. Плетенець В.М. Особливості встановлення психологічного контакту при допитах за участю захисника. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2016. № 3. С. 212-216.
9. Васильев В.Л. Юридическая психология : учеб. для вузов. Москва : Юр. лит., 1991. 464 с.
10. Конфліктна ситуація, причини її виникнення та методи подолання. URL : <https://studfile.net/preview/5015937/page:3/>.
11. Основи психології слідчої діяльності та окремих учасників кримінального провадження. URL : <https://law.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/03/Material-po-Temi-7-YURYDYCHNA-PSYKHOLOGIYA-1.pdf>.
12. Шепитько В. Ю. Криминалистика : курс лекцій. 2-е изд., перераб. и доп. Харьков : ООО «Одиссей», 2005. 368 с.

Надійшла до редакції 10.01.2022

References

1. Vasil'yev A. N. (1981) *Taktika ot del'nykh sledstvennykh deystviy* [Tactics of individual investigative actions]. Moscow : Yur. lit., 112 p. [in Russ.].
2. *Slovnnyk ukrayins'koyi movy. Akademichnyy tлумachnyy slovnnyk (1970–1980)* [Dictionary of the Ukrainian language. Academic Interpretive Dictionary (1970–1980)]. URL : <http://sum.in.ua/s/postulat>. [in Ukr.].
3. *Yedynyy zvit pro kriminal'ni pravoporushennya Ukrayiny* [Unified Report on Criminal Offenses of Ukraine]. URL://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2. [in Ukr.].
4. Porubov, N. I. (1968) *Dopros* [Interrogation] : lecture. Minsk : MVSh MVD SSSR, 68 p. [in Russ.].
5. Porubov, N. I. (1978) *Nauchnyye osnovy doprosa na predvaritel'nom sledstvii* [Scientific foundations of interrogation at the preliminary investigation]. 3-ye izd., pererab. Minsk: Vysshaya shk., 175 p. [in Russ.].
6. Dulov, A. V. (1975) *Sudebnaya psikhologiya* [Forensic psychology]: ucheb. posobiye. 2-ye izd., ispr. i dop. Minsk. : Vyssh. shk., 464 p. [in Russ.].
7. Chufarovskiy, Yu. V. (2001) *Psikhologiya operativno-rozysknoy deyatel'nosti* [Psychology of operational-search activities]. 2-ye izd., dop. Moscow : MZ-Press, izdat. Vorob'yev A. V., 208 p. [in Russ.].
8. Pletenets', V. M. (2016) *Osoblyvosti vstanovlennya psikhologichnoho kontaktu pry dopytakh za*

uchastyu zakhysnyka [Peculiarities of establishing psychological contact during interrogations with the participation of a lawyer]. *Naukovyy visnyk Dnipropetrovs'koho derzhavnoho universitetu vnutrishnikh sprav*. № 3, pp. 212-216. [in Ukr.].

9. Vasil'yev, V. L. (1991) *Yuridicheskaya psikhologiya* [Legal psychology] : ucheb. dlya vuzov. Moscow : Yur. lit., 464 p. [in Russ.].

10. Konfliktna sytuatsiya, prychny i yiyi vynyknennya ta metody podolannya [Conflict situation, causes and methods of overcoming]. URL : <https://studfile.net/preview/5015937/page:3/>. [in Ukr.].

11. Osnovy psykhohiyi slidchoyi diyal'nosti ta okremykh uchasnykiv kryminal'noho provadzhennya [Fundamentals of the psychology of investigative activities and individual participants in criminal proceedings]. URL : <https://law.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/03/Material-po-Temi-7-YURYDYCHNA-PSYKHOLOHIYA-1.pdf>. [in Ukr.].

12. Shepit'ko, V. Yu. (2005) *Kriminalistika* [Forensics] : kurs lektsiy. 2-ye izd., pererab. i dop. Kharkiv : OOO «Odissey», 368 p. [in Russ.].

ABSTRACT

Iryna Demchenko. Special features of psychological contact in the context of an epidemic (pandemic). The article states that most information obtained in criminal proceedings is based on the communication process. It is submitted that the existing positions of scholars coincide with the fact that the establishment of a psychological contact is the key to the success of the joint activity of the authorized person and the relevant investigator. It is emphasized that at this stage of the development of forensic science there is a consolidated position of scholars and practitioners to establish psychological contact during pre-trial investigation as a postulate. It focuses on the fact that the perception of a state of security in the context of an epidemic (pandemic) is a priority condition in the emotional adjustment of participants in criminal proceedings. The article distinguishes between the positions of the participants in the investigation: conscientious, neutral, not in good faith, the division of which determines the difficulties of establishing psychological contact.

It is noted that the position taken by the party concerned on a criminal offence should not be an obstacle to the establishment of psychological contact. The transition of a participant from a position of bad faith to one of good faith should be seen as a sign of established contact. It is argued that proceedings should be initiated as soon as the relevant actors are contacted. Postponement of investigative (search) actions may be used by the opposing party to exert pressure on the relevant actors, which will complicate (make impossible) Obtaining full and complete information on the circumstances of the criminal offence. At the same time, in the presence of conditions of open, aggravated confrontation, it is advisable to postpone the procedural actions with the relevant party until the conflict is resolved and a relationship is established that will make it possible to carry out the investigative (search) action effectively. The work includes a list of circumstances that must be taken into consideration by the authorized person when planning investigative (search) actions in the context of an epidemic (pandemic).

On the basis of the results of the survey of the subjects of the investigation, a list of questions, the discussion of which in the context of the Covid-19 pandemic helps to establish psychological contact with the participants of investigative (search) actions, is defined. It is noted that the authorized person, in addition to his or her skills in organizing and planning individual investigative (search) actions, must possess information on the epidemic situation in the State (region, location), the risks of infection, prevention, to be able to prove their point of view and convince participants who have been manipulated by the actors concerned, as well as by panic in society, etc.

Keywords: *investigative (search) actions, organization and training, psychological contact, participants in the investigation, authorized person.*